

În seria

ISTORIA POVESTITĂ COPIILOR

vor apărea:

1. Decebal și un solomonar misterios – anul 105
2. Nobilul Aetricus și o călătorie în jurul lumii – anul 470
3. Menumorut și minele de aur de la Roșia Montană – anul 914
4. Litovoi și Școala Solomonarilor – anul 1270
5. Mircea cel Bătrân și școala scutierilor – anul 1395
6. Regina Maria și Marea Unire – anul 1918
7. Mihai I, Regele-copil și pecețile de mărgean – anul 1927
8. Vlad Țepeș și Ordinul Dragonilor – anul 1455
9. Iancu de Hunedoara și legenda fântânii din castel – anul 1455
10. Ștefan cel Mare și secretul bunicului Zosim – anul 1535

IANCU DE HUNEDOARA

și LEGENDA FÂNTÂNII DIN CASTEL

ilustrații de
Alexia Udrîște

SIMONA ANTONESCU

nemi

Pentru Irina și Carmen,

în casa cărora am scris această carte.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
ANTONESCU, SIMONA

Iancu de Hunedoara și legenda făntănei din castel / Simona Antonescu;
il. de Alexia Udrîște. - București: Nemira Publishing House, 2021
ISBN 978-606-43-0993-8

I. Udrîște, Alexia (il.)

821.135.1

Simona Antonescu • Alexia Udrîște

IANCU DE HUNEDOARA ȘI LEGENDA FĂNTĂNEI DIN CASTEL

© Nemira, 2021

Redactor: Maria TĂNĂSESCU

Lector: Irina CERCHIA

Coperță: Alexia UDRIȘTE, Alexandru CSUKOR

Tehnoredactor: Alexandru CSUKOR

Tiparul executat de MONITORUL OFICIAL R.A.

Orice reproducere, totală sau parțială,
a acestei lucrări, închirierea acestei cărți
fără acordul scris al editorului sunt strict interzise
și se pedepsește conform Legii dreptului de autor.

ISBN 978-606-43-0993-8

Prolog

Manuscrisul Gemenilor ascuns în cufărul din pod are înscrise în el numele tuturor gemenilor născuți vreodată în familie. Dacă Manuscrisul este deschis atâtă vreme cât soarele se află pe cer, atunci toate numele se sterg, iar în familie nu se vor mai naște niciodată copii.

Ilinca și Călin, cei mai mici gemeni din familie, descoperă Manuscrisul și își caută propriile nume în paginile lui, dar din greșală sterg totul. Acum copiii trebuie să se întoarcă în timp,

în trecutul proprii lor familii, în căutarea numelor dispărute.

Aventurile celor doi gemeni i-au purtat până acum în locuri ca cetatea Sarmizegetusa, vechiul port Histria, cnezatele de demult ale celor dintâi voievozi valahi sau Regatul României de pe vremea Reginei Maria. De-a lungul primelor lor aventuri, copiii i-au cunoscut pe Decebal, Mircea cel Bătrân, Vlad Țepeș sau chiar au asistat la încoronarea Regelui Mihai I ori la Marea Unire.

O taină adâncă ieșe încet la iveală de-a lungul acestor călătorii. Solomonarul Genune îi urmărește pe copii și o poveste veche a familiei pare să reînvie. Misterul este pe punctul de a fi dezvăluit în acest volum, iar taina manuscrisului ieșe la iveală.

Aceasta este cea de-a nouă călătorie a copiilor.

1 Bunicule, spune drept: ești solomonar?

– Totul a început acum multe mii de ani, să fie cinci ori poate chiar șase, vorbea bunicul încet, abia auzit. Nimeni nu mai poate să spună astăzi cu siguranță, pentru că numărătoarea s-a pierdut în negura vremurilor. Într-unul din orașele înfloritoare de pe teritoriul Moldovei noastre de astăzi, trăia Alma împreună cu bărbatul

ci, preot al Marelui Templu al Soarelui, și cei șapte băieți ai lor.

În jurul mesei din bucătărie, bunicul Zosim, Ilinca și Călin curățau nucile pentru cozonac. Se apropia Crăciunul, vreme de povești depăgnate în șoaptă. Afară se zbatea un vifor turbat care încerca să scoată ferestrele din balamale. Bunica cerceta cu luare-aminte tăvile pentru cozonaci, alegându-le pe cele mai potrivite cu o știință pe care numai ea o avea.

- Cum se numea orașul lor, bunicule? întrebă Călin, scoțând miezul dintr-o coajă și strâurând jumătate în gură, pe furiș.

- Cucuteni, răspunse bunicul, prefăcându-se că nu vede hoția. Alma împreună cu bărbatul său și cei șapte băieți ai lor locuiau în Cucuteni, cel mai înfloritor oraș de pe pământurile stăpânite de oameni acum cinci ori șase mii de ani.

Pentru încheierea cu bine a primului lor trimestru de școală, bunicul Zosim le promisese celor doi frați că le va destăinui, în sfârșit, întreaga taină a Manuscrisului Gemenilor. Undeva, într-un loc nici ascuns, nici la vedere, știut și neștiut, se afla o carte care cuprinde numele tuturor gemenilor născuți în familie din veac. Așa grăia povestea. Așa începuse bunicul lor, în urmă cu câțiva ani, adăugând apoi noi și noi minunății care stârneau imaginația copiilor.

Între timp, Ilinca și Călin descoperiseră pe pielea lor multe alte amănunte care păreau să adâncească taina și mai mult, în loc să limezească lucrurile. Își amintea cu strângere de înimă toate întâlnirile lor cu solomonarul Genunc: pe vremea regelui dac Decebal, când ii apăruse Pasarea Măiastră, într-o luptă care stârnise furtună pe cerul senin. Apoi pe vremea

cneazului Litovoi, când solomonarul izbutise să-i răpească și ii ținuse captivi la Școala Solomonarilor din Crângul Pământului, pe vremea nobilului dac Aeticus, când o siluetă ascunsă într-o misterioasă mantie neagră îi urmărise pe străduțele vechiului port Histria, ori pe vremea voievodului Vlad Țepeș, când nouă solomonari călare pe nouă balauri ajutaseră la victoria împotriva turcilor.

Bunicul Zosim le mărturisise într-o seară că singurele ființe care se pot împotrivi unui solomonar sunt Pasărea Măiastră și Meșterii Pietrari. Totuși, copiii rămăseseră cu multe alte întrebări:

– Cine sunt Meșterii ăștia Pietrari, bunicule? De unde au ei puteri atât de mari și care sunt, mai exact, acestea? Cine scrie Manuscrisul Gemenilor și cum a început toată povestea? Bunicule, spune drept: ești solomonar?

Această de pe urmă întrebare a gemenilor îl făcuse pe bunicul Zosim să decidă că a sosit vremea ca Ilinca și Călin să afle taina manuscrisului.

– Pe vremea aceea, continuă bunicul, solomonarii încă mai umblau pe fața pământului, amestecându-se cu oamenii și trăind în bună înțelegere. Orice lac cu ape răcoroase de la munte era, pe atunci, o crescătorie de balauri. Școala Solomonarilor din Crângul Pământului era mult mai mare și întotdeauna plină de ucenici care se pregăteau să devină solomonari înțelepți.

Bunica spăla o portocală și începu să-i radă coaja într-o farfuriuță, umplând bucătăria de aroma Crăciunului. Bunicul se ridică dintre copii și deschise ușa cuptorului, potrivind focul pentru viitorii cozonaci. Cei doi frați schimbară o privire pe deasupra mesei pline de nuci sparte,

coji împinse într-un colț și castronele pline cu miez, cacao și zahăr.

Mișcându-se cu gesturi vrăjite prin bucătăria încărcată de mirosuri dulci, bunicul le povestii despre ziua în care la ușa Almei sosise, odinioară, solomonarul Genune, foarte Tânăr pe vremea aceea. Cei mai mici dintre băieți, gemenii Tocun și Matac, se jucau în fața casei, iar Genune rămăsesec cu privirea la ei, în vreme ce Alma îi turna o fieritură întremătoare de salvie și măcese.

- Frumoasă cană, îi spuse solomonarul, ocumlind adevăratul motiv al vizitei sale.

- Eu am făcut-o, răsunse Alma, mândră de spiralele duble pe care le pictase pe toate cănilor casei lor. Am modelat-o din lut la roata din spatele casei, am ars-o în cuptorul de afară și am pictat-o cu chinovar roșu și argilă galbenă.

Solomonarul Genune sorbi fără grabă o înghițitură din fieritura dulce-amăruie, aromată, mai înainte de a vorbi din nou. De afară răzbăteau chiotele vesele ale gemenilor care alergau prin iarbă.

- Băieții au crescut, spuse el. Ce vârstă au acum?

- Au împlinit nouă veri de curând, răspuse mama băieților, iar în privirea ei scânteie pentru o clipă mândria.

Apoi înțelesc în sfârșit. Ochii i se măriră și lumina lor își schimbă strălucirea. În piept i se zbătu pentru o clipă o pasăre, iar Alma trase adânc aer ca să o domolească.

- Ai venit după al șaptelea fiu, șopti ea încă neîncrezătoare că o astfel de onoare era făcută familiei lor. Ați fost anunțați că s-a născut.

Matac era al șaptelea fiu al celui de-al șaptelea fiu. Astfel de băieți soseau pe lume cu menirea și puterea de a fi solomonari. În cazul unor astfel de nașteri rare, cei mai înțelepți solomonari primeau semne care le dădeau de veste, iar băiatul era mai apoi urmărit cu toată atenția până când împlinea nouă ani, vîrstă la care era luat la Școala Solomonarilor din Crângul Pământului.

Solomonarul Genune dezlegă de la brâu un săculeț din piele frumos lucrat și îl așeză în mijlocul mesei, cu gesturi ceremonioase. Alma știa

ce se află în săculeț. Toate mamele de băieți visau în taină ca la ușa lor să sosescă odată un solomonar cu un astfel de săculeț pe care îl va lăsa în schimbul unui băiat. În săculeț se află un ban de aur ce trebuia să țină locul comorii care era luată din casă, un fagure de miere ca să îndulcească inima mamei ce nu avea să-și mai vadă fiul, o sămânță de chiparos ce trebuia să-dită în fața casei și din care avea să crească un copac înalt și drept, ca semn de viață lungă pentru familia care dădea lumii un solomonar.

